

Euroopa Kohtu (suurkoda) 8. juuli 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik(kohtuasi C-543/17) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ELTL artikkel 258 — Kiire elektroonilise side võrkude kasutuselevõtu kulude vähendamise meetmed — Direktiiv 2014/61/EL — Ülevõtmata jätmise ja/või ülevõtmismeetmetest teatamata jätmise — ELTL artikli 260 lõige 3 — Nõue määrata päevamäära kujul karistusmaks — Karistusmaks suuruse arvutamine)

(2019/C 305/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux, C. Cattabriga, L. Nicolae, G. von Rintelen ja R. Troosters)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindajad: P. Cottin, C. Pochet, J. Van Holm ja L. Cornelis, hiljem P. Cottin ja C. Pochet, keda abistasid advokaadid P. Vernet, S. Depré ja M. Lambert de Rouvroit ning eksperdid A. van Acker ja N. Lollo)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja S. Eisenberg, hiljem S. Eisenberg), Eesti Vabariik (esindaja: N. Grünberg), Iirimaa (esindajad: M. Browne, G. Hodge ja A. Joyce, keda abistasid G. Gilmore, BL, ja P. McGarry, SC), Hispaania Kuningriik (esindajad: A. Gavela Llopis ja A. Rubio González, hiljem A. Rubio González), Prantsuse Vabariik (esindajad: E. de Moustier, C. David, A.-L. Desjonquères, I. Cohen, B. Fodda ja D. Colas), Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino), Leedu Vabariik (esindajad: G. Taluntytė, L. Bendoraitytė ja D. Kriauciūnas, hiljem L. Bendoraitytė), Ungari (esindajad: M. Z. Fehér, G. Koós ja Z. Wagner), Austria Vabariik (esindajad: G. Hesse, G. Eberhard ja C. Drexel), Rumeenia (esindajad: C.-R. Canțar, R. I. Hațieganu ja L. Lițu)

Resolutsioon

1. Kuna Belgia Kuningriik ei võtnud 30. septembri 2016. aasta põhjendatud arvamuses määratud ja komisjoni poolt pikendatud tähtaja lõpuks vastu õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/61/EL kiire elektroonilise side võrkude kasutuselevõtukulude vähendamise meetmete kohta täitmiseks, ning ammugi ei teatanud komisjonile sellistest ülevõtmismeetmetest, siis on ta rikkunud kõnealuse direktiivi artiklist 13 tulenevaid kohustusi.
2. Kuna Belgia Kuningriik ei olnud võtnud veel ka selle päeva seisuga, mil Euroopa Kohus hindas faktilisi asjaolusid, vajalikke meetmeid, et võtta oma riigisisesse õigusse pealinna Brüsseli piirkonnas üle direktiivi 2014/61 artikli 2 punktid 7–9 ja 11, artikli 4 lõige 5 ja artikkel 8, ning ammugi ei olnud sellistest ülevõtmismeetmetest komisjonile teatanud, siis jätkas ta osaliselt oma kohustuste rikkumist.
3. Juhul, kui punktis 2 tuvastatud rikkumine vältab veel käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päeval, kohustada Belgia Kuningriiki maksma Euroopa Komisjonile alates sellest kuupäevast kuni kõnealuse rikkumise lõpetamiseni karistusmaks 5 000 eurot päevas.
4. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.
5. Jätta Saksamaa Liitvabariigi, Eesti Vabariigi, Iirimaa, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari, Austria Vabariigi ja Rumeenia kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 374, 6.11.2017.